

HOE POWERVROUWEN UIT DE BRANCHE OVERLEVEN TIJDENS DE LOCKDOWN

"ZWAAR, MAAR MOOI OM ALLE BALLEN TEGELIJK IN DE LUCHT TE HOUDEN"

Door Cora Lindeboom

Het is 14 december 2020. Premier Mark Rutte spreekt het volk toe in de zoveelste persconferentie: we gaan opnieuw in lockdown, scholen en niet-primaire winkels gaan dicht. Op de bank vragen ouders zich koortsachtig af hoe zij straks werk, opvoeding, opvang, thuisles, huishouden gaan combineren. Wij vragen vier vrouwelijke verhuisondernemers en vrouwen van verhuisondernemers hoe zij alle ballen tegelijk in de lucht houden.

Judith Bakker is mede-eigenaar van Bakker Verhuizingen in Warmenhuizen en moeder van Tessa (13) en Miel (11). Wendie Roelofs, mede-eigenaar van Jan de Jong Verhuizingen in Groningen en eigenaar van "Bij Jan Meubelverhuur" is moeder van Len (12) en Frederique (9). Ook Shelly Verkroost, vrouw van Mondial VSN Verhuizingen eigenaar Joep en verantwoordelijk voor de financiële en personeelsadministratie binnen het Utrechtse bedrijf, heeft twee kinderen: Bella (4) en Stan (1).

Louella Topalovic, mede-eigenaar van De Verhuis-Butler in Capelle aan den IJssel, is moeder van Yamilla (21), Jasella (7), Janessa (6) en Jalèya (14 maanden); in februari wordt een zoon verwacht.

Hoe ziet jullie gemiddelde werkdag er momenteel uit?

Judith: "Wij staan om half acht op. Om half negen begint school thuis en help ik de kinderen met huiswerk. Dan begint het combineren. Gaat vanaf acht uur de telefoon, dan wachten de kinderen met vragen. En tijdens een online meeting moet het stil zijn. Om half een is het lunchtijd. Daarna gaat het verder met het inplannen van afspraken met klanten. Daarna start mijn werkdag eigenlijk. Vóór de lockdown ging ik dan naar huis, nu start ik dan pas met e-mail, voicemail en de administratie. Ik streef ernaar om rond half zes, in plaats van normaal vier uur, te stoppen met werken. Dan begint het huishouden."

Voor Wendie kwam de lockdown vrij plotseling: "Thuisonderwijs is uiteraard nodig voor de kinderen, wat ik persoonlijk ook heel belangrijk vind. Ik werk normaal vier, maar nu vijf dagen per week. In de ochtend begeleid ik de kinderen thuis

met de online lessen. 's Middags lost mijn man, de oppas, of een nichtje van 18 mij af. Er wordt altijd lekker voor mij gekookt en als ik later thuiskom van kantoor dan heeft het gezin al gegeten."

Bij Louella gaat rond zes uur de wekker: "ontbijten, om 9 uur samen fruit en dan gaat Jalèya naar bed. Jasella, Janessa en ik gaan dan aan de slag met Scula online leren, het huiswerk of een andere leerzame activiteit. Tussen tien en drie uur hebben zij online-lessen via Teams. Dan werk ik naast hen, zodat ik kan ondersteunen. Tussen de lessen door lunch en een middagsnackje. 's Middags bij goed weer naar buiten om te wandelen, fietsen, steppen of naar de speeltuin."

Shelly is veel thuis met de kinderen, "maar het werk loopt bij ons (gelukkig) gewoon door. Joep en ik wisselen elkaar geregeld af, waardoor we op bepaalde momenten allebei rustig kunnen werken. Een gemiddelde dag thuis bestaat nu meestal uit spelen met de kinderen, videobellen of opdrachten voor school doen, vaak wandelen in de buitenlucht, het huishouden en tussendoor wat e-mails behandelen."

*"DE AFWISSELING TUSSEN
DE VERSCHILLENDE ROLLEN
IS EIGENLIJK BEST LEUK.
ALS ONDERNEMER HEB IK
VEEL VRIJHEID MET EIGEN
PLANNING"*

Hoe combineren jullie alle rollen?

Louella: "Mijn lieve moeder is vaste oppas nu de crèche, school en BSO dicht zijn. Zij vangt de kinderen op als ik naar kantoor ga en zij kookt. Heel praktisch. Zo kan ik mij volledig focussen op het ondernemerschap. Normaal werk doe ik tussendoor. Binnenkort moet ik bevallen, daarom doe ik het iets rustiger aan. We maken ook gebruik van de noodopvang en zo gaat Jalèya vier dagen naar het kinderdagverblijf. Dit biedt wat extra tijd voor Jasella en Janessa. Soms vind ik het erg zwaar, maar het is te doen. De afwisseling tussen de verschillende rollen is eigenlijk best leuk. Als ondernemer heb ik veel vrijheid met een eigen planning. En als de situatie anders loopt, is er (meestal) ruimte om de planning zonder stress aan te passen."

Wendie logt als dat nodig is ook 's avonds in, "maar niet te vaak. Zowel werk als de kinderen ervaar ik niet als een belasting. Voor mij is het meer een levensstijl. Als klein meisje wilde ik heel graag moeder, maar ook ondernemer, worden. Ik mopper natuurlijk wel vaak over onze draken van kinderen, want dat vind ik mooi. Je moet het ook niet te rooskleurig maken, want dat is het zeker niet. Door coronatijd ben je altijd bezig, van 's-morgens vroeg tot 's-avonds laat. Daarbij mis ik het even ontspannen kunnen lunchen en het menselijk contact met collega's en de vrijheid om te gaan en staan waar ik wil. Toch is iedereen over het algemeen tevreden. De kinderen ervaren mijn aanwezigheid als fijn en er is toch een soort van rust. Oscar en ik doen het samen. Hij is mijn 'mattie', we verdelen samen alles, zowel zakelijk als privé en dat werkt voor ons."

Voor Shelly is het combineren soms puzzelen: "Joep en ik zijn beiden erg druk en je wilt graag je werk goed uitvoeren, een leuke moeder zijn en leuke dingen doen met de kinderen. Bella (groep 1) moet ook elke dag even videobellen en een aantal schoolopdrachten doen. Tot nu toe lukt het combineren ons aardig goed, maar we kijken er wel naar uit dat het leven straks weer wat 'normaler' wordt. Omdat we ondernemers zijn hebben we veel vrijheid om onze tijd zelf in te delen. Als de kinderen bijvoorbeeld een keer niet lekker zijn, dan ben ik er gewoon voor ze. Dat is zeer comfortabel. Daar tegenover staat dat je je erg verantwoordelijk voelt en in je hoofd vaak veel met het bedrijf bezig bent."

Judith is "'s-ochtends juf, 's middags grotendeels ondernemer en 's avonds weer moeder. Lastig en druk. Gevoelsmatig loop ik met veel achter de feiten aan. De kinderen eisen aandacht op voor school. Die wil ik geven, zij moeten geen achterstand oplopen. Ook wil ik nog een goede vriendin zijn, met tijd voor een coronaproef wandelingetje. Daarnaast wil ik nog wel eens iets aan mijn conditie doen. Ik kom in een etmaal eigenlijk zes uur tekort." Judith leerde veel van de eerste lockdown: "de kinderen gingen mee naar kantoor. Ik voelde mij een soort politieagent. De kinderen pakken nu naast hun schoolwerk veel beter hun eigen dingen op en ik werk rustiger. Nadeel is dat sommige documenten op de zaak liggen en ik de mannen niet kan opvangen. Ik zie ze weinig en heb minder contact met de werkvloer. Aansturen gaat via de telefoon. Communicatie is heel belangrijk, maar dat gaat wel eens de mist in."

*"IK KIJK VAAK EVEN MET
EEN SCHUIN OOG VANAF
DE BANK NAAR MIJN GEZIN
EN VOEL ME DAN RIJK EN
DANKBAAR"*

Shelly Verkroost met haar kinderen

Judith Bakker met haar kinderen

De familie Topalovic

Wendie Roelofs en haar gezin

OVERLEVINGSTIPS VAN DEZE POWERVROUWEN:

Shelly: "Leg de lat niet te hoog, er zit maar een beperkt aantal uren in een dag. Vooral belangrijk is om de taken als partners goed te verdelen om gevoelsmatig werk en privé nog voldoende in balans te houden. En veel tijd met je gezin doorbrengen, zeker als kinderen klein zijn"

Judith: "Eigen momenten zijn belangrijk. Zeg vaker nee of plan anders. Waak ervoor dat werk je niet opsloopt: laptop dicht en geniet van gezin of omgeving! Gezellig de hond uitlaten of een spelletje doen. Geef extra uitleg aan de kinderen, zodat ze het beter snappen en verder kunnen. Zo kan je 'meer ballen in de lucht houden' dan je van tevoren dacht. We doen dit met z'n allen, velen hebben het slechter dan wij. Dus schouders eronder en de klus klaren!"

Louella: "Maak een realistische planning, neem voldoende tijd om te ontspannen, eet gezond, zorg voor voldoende rust, dat is goed voor een balans in je leven. We leren hiervan dat er altijd mogelijkheden zijn om het onmogelijke mogelijk te maken. En daarnaast zie ik dit alles ook als een reminder dat niets vanzelfsprekend is."

Wendie: "Vraag om hulp waar mogelijk. Zo kom je zelf ook nog aan je dingen toe. Dit kost vaak geld, maar zie het als een investering. Naast werk en mijn gezin, ben ik ook nog Wendie. Ik blijf fit door buitensport, eet gezond en geniet van een wandeling met mijn vriendinnen. Geniet van kleine dingen, hard en vals zingen in de auto, een goed glas wijn in het weekend of gewoon uitgezakt op de bank met het hele gezin. Ik kijk vaak even met een schuin oog vanaf de bank naar mijn gezin en voel me dan rijk en dankbaar. Er zijn veel mensen die het momenteel erg zwaar hebben, vergeet dat niet. Eenvoud heeft in deze tijd zijn charme. Zodra dit allemaal voorbij is, zullen we dat juist gaan missen."